

[Ib Thyregod.]

ønsker hus med have; de foretrækker central beliggenhed, men alligevel ejendomsret fremfor lejerforhold. For erhvervsdrivende er dette at kunne erhverve ejendomsret til lokale eller til butik også et betydeligt gode. Ved opbygning af de nye bycentre, f. eks. i Ballerup, er ejerlejlighedsbegrebet også inde i billedet som en finansieringsmulighed til gavn for udviklingen af disse områder.

Loven har således fordele på mange områder, og den bør udbygges og ikke beskæres, for at den kan få fuld virkning. Det, det gælder om, er øget konkurrence inden for hele dette område. Herved vil markedet for ejerlejligheder i mere eller mindre forsømte ejendomme forsvinde.

De nuværende lejere er, som det allerede gentagne gange er blevet sagt, beskyttet gennem lovens bestemmelser. Boliganvisningslovens regler finder ikke direkte anvendelse, men også her er der en reserve, en mulighed for dem, som på grund af det nuværende boliganvisningssystem ikke kan få en lejlighed af en passende størrelse; det kan være enlige eller ægtepar uden børn, som kun i visse områder kan få en lejlighed på 1½-2 værelser.

Venstre kan derfor ikke medvirke til gennemførelse af det lovforslag, venstresocialisterne her har fremsat; men vi vil naturligvis ikke modsætte os, at problemerne omkring ejerlejlighederne drøftes i folketingets boligudvalg. Jeg tror imidlertid, man skal være forsigtig med at forsøge at lovgive på undtagelsestilfælde. De tilfælde, som har været fremhævet her, har haft karakter af undtagelsestilfælde og tilfælde, som skyldes overgangsvanskeligheder og den særlige situation, som ejerlejlighedsmarkedet er i som følge af disse overgangsproblemer. Der har navnlig været nævnt to tilfælde. Det ene, som hr. Kai Moltke nævnte, drejede sig om en ejendom på Amager, hvor gælden i løbet af en kort periode var steget fra 100.000 kr. til ca. ½ mill. kr. Nu var det imidlertid, så vidt jeg har forstået, ikke en ejendom, der var opdelt i ejerlejligheder; det var kun en ejendom, hvor man havde forsøgt opdeling. Vi kender jo alle tilfælde, hvor en ejendom er overtaget af en mere eller mindre usolid ejer; vi hørte her, at der var foretaget udpantning for skattegæld. Af denne grund stiger gælden, og de pantebreve, der var tale

om, og som som nævnt havde 14 dages opsigelsesvarsel, var jo ejerpantebreve, som var udstedt netop af en person, hvis økonomi var dårlig. Jeg tror derfor ikke, at man ud fra dette ene tilfælde med Amagerejendommen og den stigende gæld kan drage nogen slutninger med hensyn til ejerlejlighedsbegrebet i almindelighed, navnlig ikke når situationen er den, at den pågældende ejendom endnu ikke er opdelt i ejerlejligheder.

Hr. Albertsen nævnte derefter Vognmandsmarken, som også har været fremhævet fra anden side. Her er situationen den, at der er tilbagefaldsret til Københavns kommune; jeg tror, det er til år 1978. Men for enhver, der køber en ejerlejlighed i en sådan ejendom, må det dog fremgå ganske klart, bl. a. af prioriteringen af ejendommen og tingbogen, at en sådan tilbagefaldsret eksisterer. Det er naturligt, at man, når man køber en ejerlejlighed, på samme måde som hvis man køber et parcelhus, søger en rådgiver i forbindelse med en sådan disposition. Vi kan ikke indrette hele vor lovgivning på, at folk i sådanne tilfælde arbejder uden sagkyndig rådgivning. Vognmandsmarken har af andre grunde været uheldig. Det er en ejer, som har ført en række retssager, og også på andre måder foreligger der særlige forhold for hans vedkommende. Der er altså også her tale om et undtagelsestilfælde, og vi kan ikke indrette hele vor lovgivning efter sådanne undtagelsestilfælde.

Jeg må derfor konkludere i, at vi naturligvis ikke vil gå imod, at disse spørgsmål drøftes; men vi finder, at den lov, som er gennemført, skal have mulighed for at virke. Vi mener, at tankerne bag den i forskellige retninger er rigtige, at mulighederne for at få ejerlejligheder, derunder de skattemæssige muligheder, bør forbedres, og at der derigennem vil skabes den fornødne konkurrence. Ud fra disse synspunkter kan vi ikke støtte det lovforslag, som her er fremsat.

Skovmand: Det må vel være i alle parter interesse, at omdannelse af lejligheder til ejerlejligheder ikke medfører et omfattende misbrug ved, at underlødige boliger sælges til en for høj pris, som folk må betale blot for at få en bolig. Det må også være af interesse at få at kende de rent faktiske forhold, så man bedre kan vurdere loven og dens